

UFO NYTT

NR 4 / 94

Västerberglagens

UFO förening

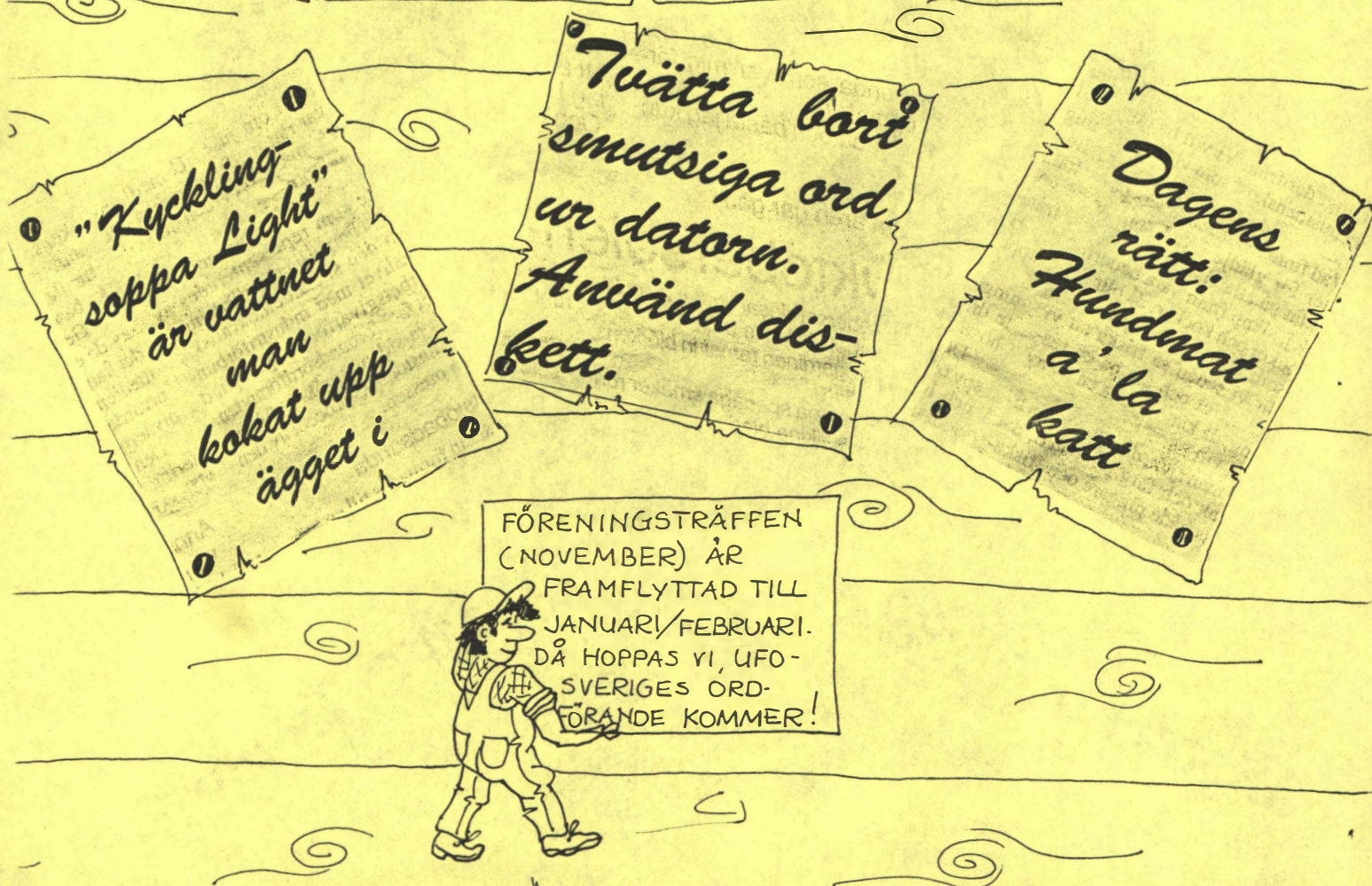
UFO-NYTT nr 4, 1994.

sid: 2...Förord
3-6 Rapporter
7...UFO - en uppenbarelse.
8-13 UFO över Santa Rosa bukten.
14-16 Klipp från Hessdalen.
17-19 UFO i mytologin.
20-23 Gösta "pollenkungen" Carlsson.
24-25 UFO Sverige.

UFO-NYTT ÄR EN MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING, SOM UTKOMMER 4 GÅNGER PER ÅR.

Medlemskap: 85 kr
0-16 år : 35 kr

ADRESS: VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING, BOX 99,
77723 SMEDJEBACKEN...
Tel: 0240/79135
postgiro 16099-4

FÖRORD.

Nu har vi äntligen kommit igång med våra obs-kvällar, som har varit mycket mysiga. Vi har väl inte varit så många, så vi hoppas att ni övriga också vill vara med. Vi träffs, pratar UFO, dricker kaffe och har det fint. Är vädret klart får man lite astronomiska kunskaper via Lars Andersson, som pekar ut och visar olika stjärnbilder m.m. Vi hoppas även att kunna inbjuda olika gäster under dessa kvällar. Så är ni intresserade ring Lars på tel: 23563, han kan kontakta er när det är dags.

Vi skulle även bli glada om vi får lite material till tidningen av er. Har ni några synpunkter eller åsikter om tidningen, så ring eller skriv och berätta. Ungdomarna vet vi har åsikter. Vi har nu ändrat första sidan och hoppas kunna bättra oss av innehållet också.

Hoppas ni läsare är så pass nöjda att ni även under 1995 stöttar föreningen genom att kvarstå som medlemmar. Vi önskar alla en riktig God Jul och ett Gott Nytt År!

Sköt om er, så hörs vi igen 1995.

Gudrun.

Dinosaurieskelett upptäckt

TYRANNOSAURUS REX, det största landrovdjur som någonsin existerat, är känd från endast elva kompletta skelett. Nu tror kanadensiska forskare att de har funnit det tolfte i en flodfåra i sydvästra Saskatchewan. "Vi är övertygade om att skelettet är komplett eftersom vi har hittat ben från alla delar av kroppen", säger paleontologen John Storer. Han meddelar att hittills har det mesta av skallen, underkäken, tänderna, höftbenen och ryggraden grävts upp. Viktigast av allt är att små, bräckliga ben är bevarade, som exempelvis spetsen på svansen. (Discover, november 94/TT)

GOD JUL
och
GOTT NYTT ÅR
till önskas
alla våra
läsare...

RAPPORTER.

Vi börjar med en äldre rapport som inkommit från Erik Andersson Ludvika. Han får berätta med egna ord:

PLATS: Edsbyn

TID: kl 19.17-19.20. 1979.

NAMN: Erik Andersson

Jag kom från Sundsvall den här dagen, 1979, jag vet att det var en fredag. Det var en vacker och varm kväll med solbelysta stackmoln vid horisonten. Jag gick ur bilen för att sträcka på benen efter 30 mils körning. Horisonten låg ljus och klar med solen som bakgrund snett till vänster. Plötsligt såg jag ett föremål komma med hög fart från norr och rakt söderut. Lutningen på föremålet var 110 grader och samma fart och lutning hade föremålet när det efter 140 grader a 150 sek svängde rakt västerut och försvann utom synhåll. Föremålet var till formen helt lik en diskusskiva och tog sig fram med hög hastighet. Den kom i samma lutning och försvann västerut på samma sätt. När föremålet försvann stod jag ett ögonblick stilla sen nöp jag mig i armen och sa till mig själv: Vad har du sett Erik? På väg till bilen började jag frysa och tyckte det var överkligt. Inne i bilen satt jag en liten stund innan jag startade bilen och körde hemåt. Långt efteråt hade jag starka känslor och den enda jag berättat detta för är, min fru. Vad jag framför allt fäste mig vid var storleken och hastigheten på föremålet. Jag uppfattade hastigheten till mellan 500-1000 km/tim. Ofta får man höra och läsa i tidningarna från människor som tvivlar på sådana händelser, att inte får då jag se något sånt "hell-er", hur kan vissa få se och andra inte. Min uppfattning är den efter denna händelse är att vi inte är ensamma i rymden. Jag kan inte bortförklara denna händelse. Den har hänt mig och jag litar på mig själv. Att fantisera är mig fullständigt främmande.

Handläggare: Bernt Berglund.

Handläggare: Gudrun Andersson

PLATS: Sunnanlid, Nora

TID: 1994 14/2. KL. 21.15 Klar himmel - 17 grader kallt. Nymåne

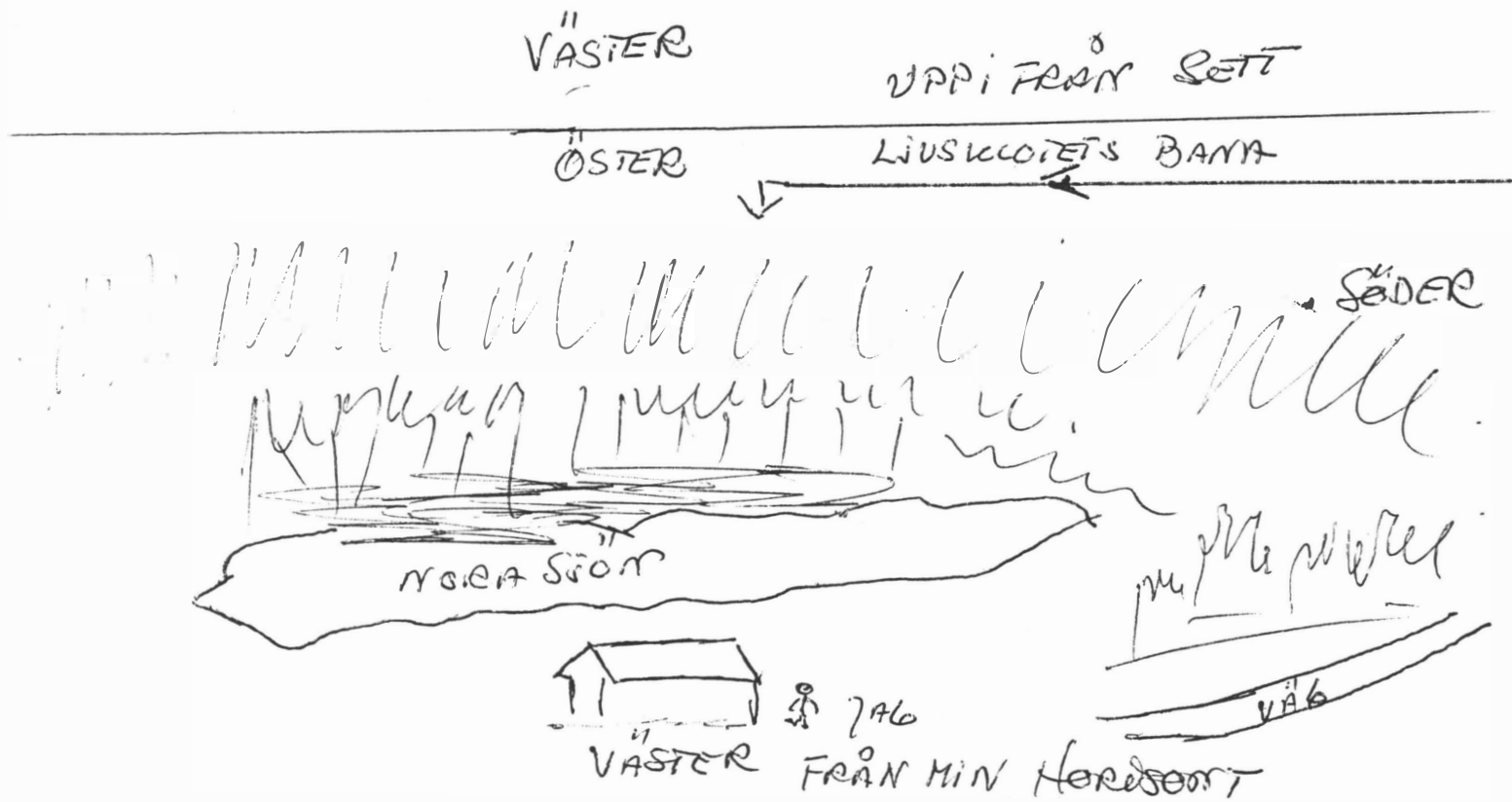
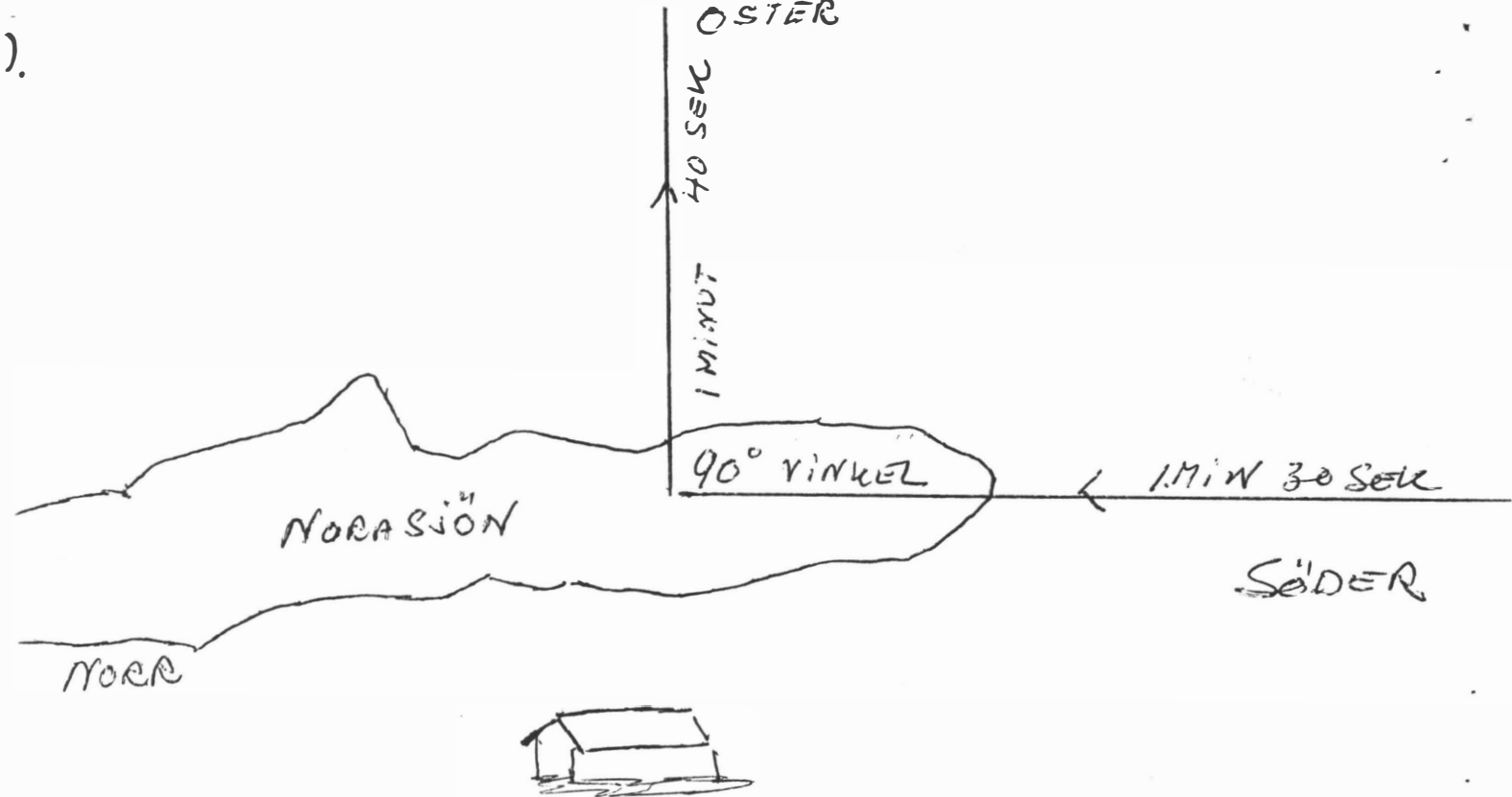
NAMN: Ingemar Carlsson

Ingemar berättar:

Jag står utanför dörren till min bostad och röker, tittar slumpvis åt höger rakt söderut, ser plötsligt ett bländande vitt ljus över grantopparna, ungefär ca 500 meter från mig: "Jag tänker", har dom ändrat färg på Tv-masten, som syns från mitt boende, det är ju rött i vanliga fall. Men till min förvåning fortsätter "ljusbollen" sin bana, enligt min uppfattning mycket högt på himlen, ungefär som rea-passagerarplanen har, och med samma intensiva vita ljus. Tittar på klockan, ser att den är precis 21.15. Föremålet fortsätter sin absoluta raka bana, som tar 1 min. och 30 sek. Då står den helt över min person i zenith, men på samma höjd. Men till min stora överraskning tvärstannade den, och stod alldeles still ca 3-4 sek. Fortfarande lika intensivt ljus, och alldeles ljudlös. Fortsatte sedan utan gir och utan att accelerera upp farten, med kurs rakt i öster i samma perfekta raka linje, 90 grader i samma fart som den hade förut. Ljuset mattades ej av, när den gick ifrån mig. Den gick igenom en tunn molnbank, och lyste upp den, alldeles silvervit. Färden österut tog ca 10 sek. längre tid, tack vare att horisonten är längre ifrån mig än när jag upptäckte den.

Förra året, januari -93 omkring den 15 såg jag samma fenomen, men av ren tillfällighet, såg nämligen ej början av händelsen (men skenet det intensiva glömmar jag ej) men samma bana, och samma tvära gir (vinkelrätt) och fortsatt bana österut, men satte ej det i samband med något. Men när jag nu har sett samma fenomen igen från början, förstod jag att det måste finnas något samband mellan dessa 2 observationer.

Handläggare: Conny Persson

PLATS: Siljansterassen

TID: Omkring klockan 23.00. 1994. 28 juli

NAMN: Tage

Tage berättar:

Vid 23- tiden den 28 juli beskådade jag en ljusstark stjärna i öster. Längre stod jag och beskådade den. Efter en stund rörde den sig på himlavalvet. Min fru och jag följde dess färd på väg mot väster. Sakta glöd den, så något flygplan var det ej. När skenet var i väster liksom stannade föremålet. Efter en liten stund gjorde den ett litet ryck bakåt ett par milimeter. Nu hämtade jag kikaren.

När jag fångat in stjärnans läge, syntes den inte till. Men under dess troliga läge just då, fanns tråds mala lysande oroliga trådar som slingrade sig hastigt i olika rörelser inom en decimeters omkrets. Efter ca 15 sek var allt borta från mitt synfält. Sedan på måndagen ringde jag upp Dala Airport, men de visste ingenting. UFO i Ludvikas telefon hade upphört.

Detta var en fantastisk upplevelse och jag vill höra om någon annan har iakttagit detta och vad detta kan ha varit för himlafenomen...

Universums uppbyggnad fortfarande mysterium

WASHINGTON (FLT-AP)

Forskare har fortfarande inte hittat den mystiska materia som tros utgöra 90 procent av universum.

Två astronomer som gjort helt oberoende undersökningar av himlavalvet säger att de har påträffat få av de små röda stjärnor som en del experter trott skulle innehålla

den saknade materien.

– Våra resultat ökar bara mysteriet med den saknade materien, sade forskaren John Bahcall, som arbetar vid Princeton university.

Bahcall ledde tillsammans med Francesco Paresce två team som använde sig rymdteleskopet Hubble för att söka efter de svagt upplysta stjärnor som går under beteckningen röda dvärgar.

De fann bara ett fåtal, trots att många experter trodde att dessa skulle vara mycket vanliga i hela universum.

Lite kan ses

Många astronomer anser att bara mellan fem och tio procent av all materia i universum är samlad i föremål som kan ses, som stjärnor.

Resten av materien tros utgöras av material som varken kan

ses eller upptäckas av instrument som reagerar på olika typer av strålning.

Röda dvärgar, som är betydligt mindre än solen, har ansetts vara det mest logiska och konventionella svaret på problemet med den saknade materien. Problemet med att bevisa denna teori är att dvärgarna inte kunde ses med vanliga instrument.

För att lösa det problemet an-

vände sig de bägge forskarna av Hubble som kan upptäcka föremål som är 100 gånger svagare än den svagast upplysta kropp som är synlig från jorden.

Men man kunde bara konstatera att de röda dvärgarna i själva verket är sällsynta.

Det här innebär att forskarna måste söka efter ett annat, mer exotiskt svar till problemet med den kalla, mörka materien.

UFOT ÄR EN UPPENBARELSE.

Mycket sällan har människor som ser rymdvarelser ett medvetet intresse av att hitta på historien. Detsamma gäller dem som haft religiösa uppenbarelser.

Bibeln är full av berättelser om hur Gud, Jesus och änglarna uppenbarar sig. Koranen berättar om ärkeängeln Gabriel, som visar sig för Muhammed.

Varje år bär hundratals katoliker vittnesbörd om Mariauppenbarelser, vissa möter Djävulen, och många möter änglar. En del ser sina avlidna släktingar eller skyddsandar som har räddat dem. På samma sätt uppträder rymdvarelser helt konkret i den enskilda människans medvetande. Flera undersökningar tyder emellertid på att människor bara ser dessa varelser, när de är tillräckligt motiverade. Det är ofta människor i en akut kris, som är under fysisk eller psykisk stress och då oavbrutet ställer sig frågor av religiös och filosofisk art.

Precis som människor som får religiösa uppenbarelser är ufo-vittnena varken sinnessjuka eller abnorma. De befinner sig bara i en speciell situation, som inbjuder till att hjärnan själv skapar dessa upplevelser. En del psykologer anser att de mystiska varelserna är uttryck för undertryckta sidor av vittnets egen personlighet, medan andra uppfattar dem som ersättningar för resurser som vittnet självt saknar. Slutligen har forskarna konstaterat att människor alltid upplever syner efter sina förutsättningar. Inga buddhister berättar t ex om Mariauppenbarelser. Människor har lärt sig vad de kan - och får - få uppenbarat för sig.

Ur Illustrerad Vetenskap nr 9/94

FOTO AV UFO ÖVER SANTA ROSA BUKTEN.

Översättare: Roger Andersson.

Ännu en gång fanns Ed Walters på rätt plats vid rätt tillfälle
-med en kamera i handen.

Av: Bruce Maccabee.

I januari, närmare bestämt den 13:de 1994 ringde Ed Walters mig för att tala om att han hade tagit kort på ett UFO och ett militärt flygplan samtidigt.

Här följer hans berättelse:

I januari den 12 omkring 10.20 satt han vid sitt skrivbord på kontoret. Där fanns ett stort fönster som vetter ut mot Santa Rosa Sound bukten, och från fönstret ser man Nord nordväst ut över bukten, mot Santa Rosa Sound. När han lyfte blicken för att vila lite grann från pappersarbetet så fastnade hans blick på ett glansigt objekt som stod still i skyn väst nordväst om honom. Efter att ha tittat på objektet i några sekunder insåg han att det inte var något vanligt flygplan. Den centrala delen verkade likna en rugbyboll fast rundare i ändarna, eller en stående cylinder som är ordentligt avrundad i ändarna. Tvärs över på mitten låg en liknande grej. Alltsammans blev att likna ett knubbigt plustecken. Det liknade ett UFO som han sett tidigare 1993, då han videofilmade något två gånger i november. En annan grej såg han vid Pensacola Beach.

Den här gången var, han fast besluten att ta minst en bra bild. Han tog sin fina Canon kamera med Soligor Autozoom 70-200mm (f/3,5) lins som låg i skrivbordslådan. Kameran var laddad med Koncika XG 100 film. Han tog kameran och gick snabbt fram och öppnade dörren till den lilla balkongen som finns bredvid fönstret. Han tog upp kameran till ögat och siktade mot UFOt. Han tryckte på zoomknappen för att ta in så stor bild som möjligt. Men han ändrade sig och tänkte att det är bättre att ta en bild med stor vidvinkel så han släppte tillbaka zoomen till utgångsläget. Han använder alltid kameran med automatiken på bländare, och sådant. När han åter siktade på UFOt och just skulle ta den första bilden hörde han ljudet av ett flygplan.

Han tittade mot norr och såg flygplanet närma sig UFOt från nord-öst. Han väntade tills han såg både UFO och flygplan i kameran, då tog han första kortet. Efter att ha tagit kortet zoomade han snabbt till max. Först kunde han inte hitta UFOt därför att han inte hållit kameran still när han zoomat. Det tog några sekunder, kanske 4 eller 5 att hitta UFOt i sökaren och hålla kameran stilla. Just innan han tryckte av hörde han att flygplanet åter var i närheten av UFOt, men han tog ändå sitt andra foto. Planet såg ut att ligga i sväng mot väst eller sydväst förbi UFOt. Ed såg också två plan till som flög åt samma håll, men högre upp i molnen. Dom passerade UFOt och fortsatte mot sydväst, men lade sig sedan i stor sväng mot väst och norr och vände för att återigen flyga mot UFOt. Planen flög inte särskilt fort, säger Ed. Nej dom flög i stället väldigt sakta för att vara jetplan. Ed stod och väntade på att en riktig "star wars" duell skulle braka loss om planen någon sekund skulle attackera UFOt.

UFOt stod fortfarande helt still så Ed bestämde sig för att ta flera bilder. När han tagit några kort så väntade han på att planen skulle komma in i sökaren, men UFOt försvann så fort att Ed inte är säker på åt vilket håll det försvann, eller rättare sagt han fick känslan av att det for åt öst. (sådana försvinnanden har vi noterat flera gånger under årens lopp, objekten liksom löses upp i tomma intet.) Snabba försvinnanden har dokumenterats av "Martin Allen" på en video gjord i mars 1993, och åter av Ed Walters i november också -93. Ed säger att han fick uppfattningen att att UFOt stod still under hela perioden han såg det, ända fram till det försvann. Den totala observationstiden blev ungefär 2-3 minuter.

Planen fortsatte sydväst och passerade över Pensacola Beach, kanske några hundra foot väster om Eds position, sedan svängde de runt för att flyga i en slarvig formation. Ed berättar vidare att han tyckte sig se att de hade flera raketer under varje vinge, och att "ledaren" som ses på bilden, har röda vingspetsar. Färgen på planen var mörkgrå. (Jag undrar om inte någon lagt märke till flygplanen när de cirklat runt på det viset, alla brukar inte ignorera sådana grejor, många brukar stå och titta på plan.

EFTER OBSERVATIONEN

Strax efter observationen tog Ed mera kort med kameran för att göra slut på filmen. Han lämnade sedan in filmen på ett ställe som framkallade filmen på en timme.

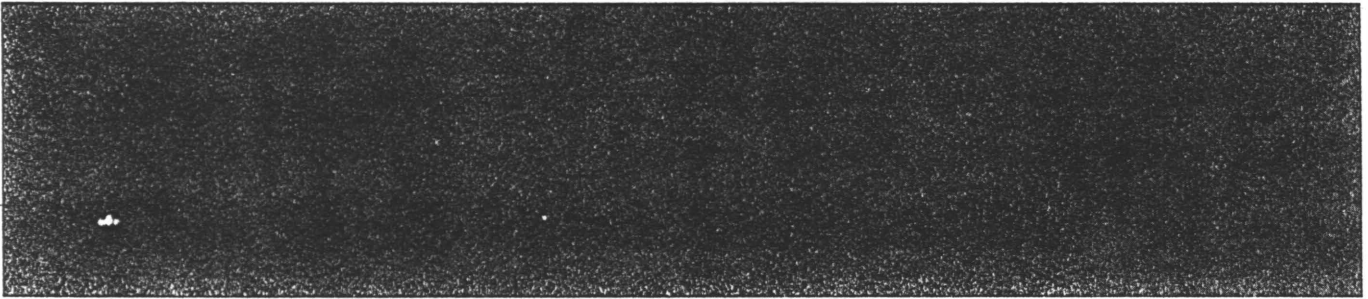

Photo No. 1: UFO (left) with approaching F15 (right). MUFON UFO JOURNAL

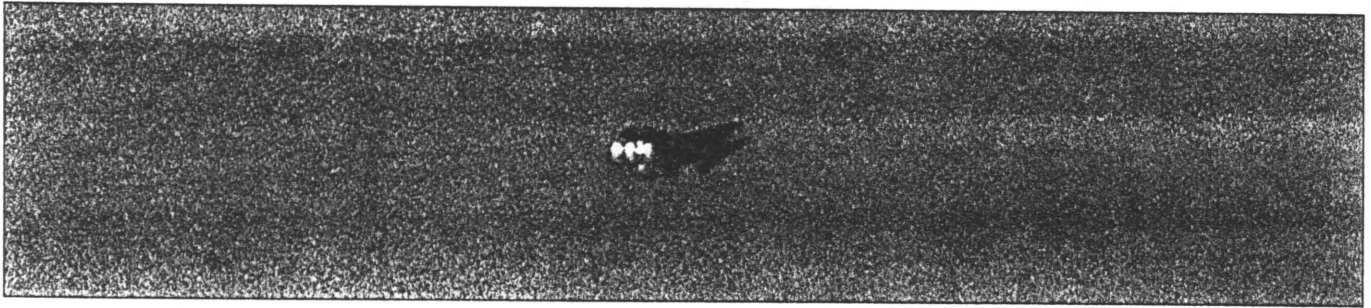
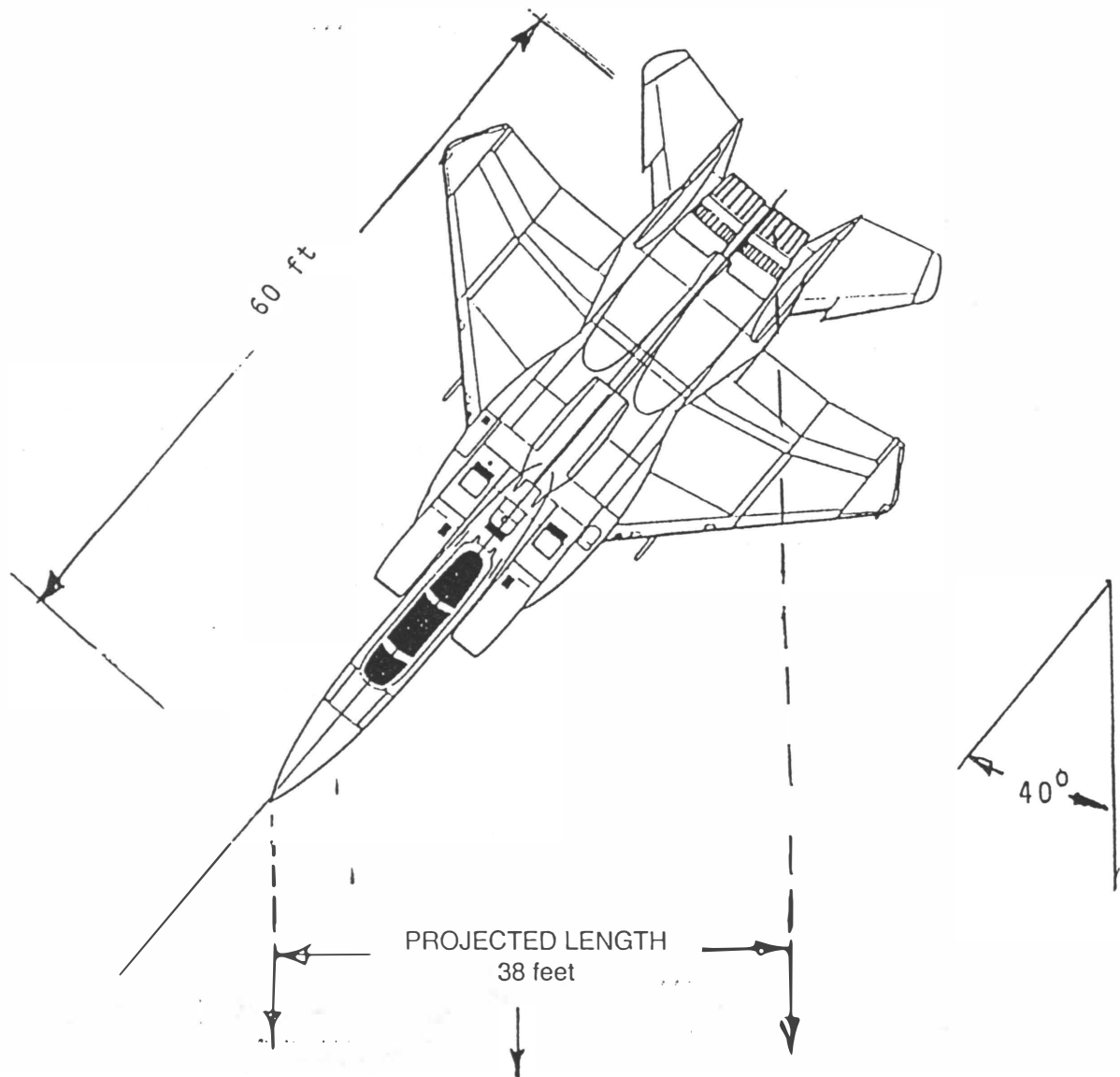

Photo No. 2: F15 obscuring UFO: "A most amazing coincidence."

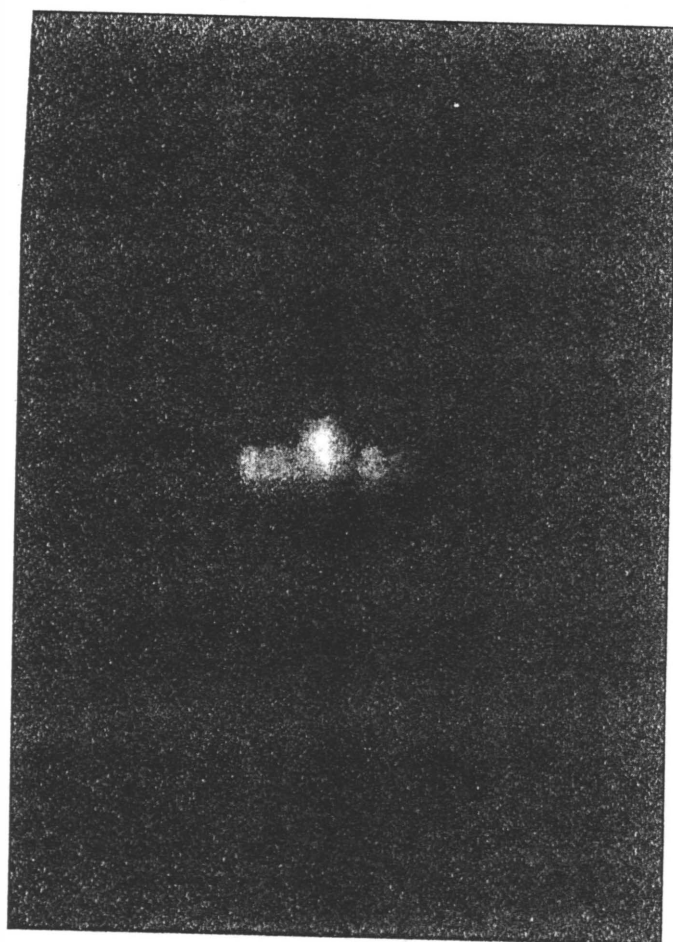
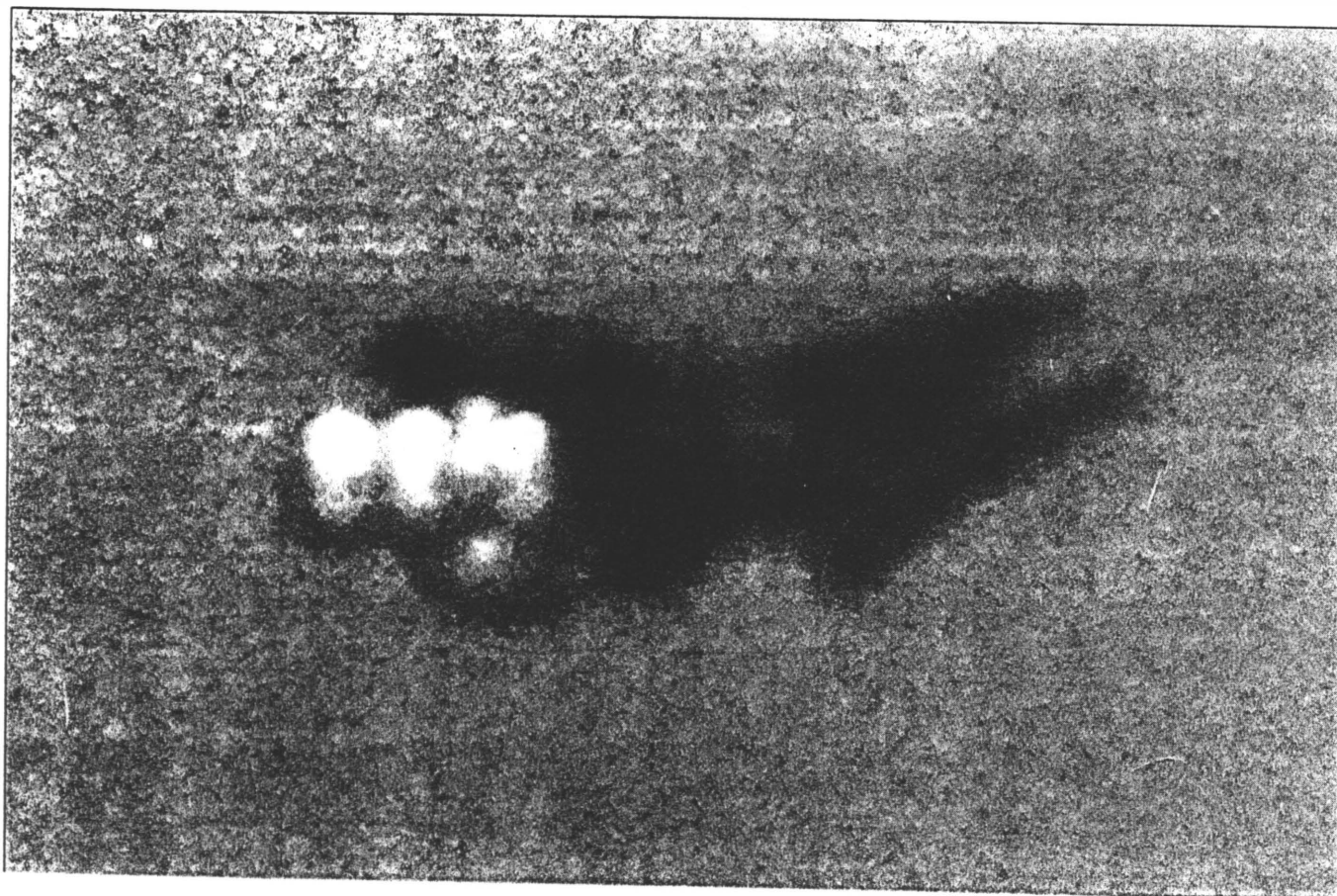

Photo No. 3: Enlargement of UFO.

Han såg att han hade planet till vänster om UFOt på första bilden, och till sin stora förvåning så blev planet även med på bild nr Z. Planet låg i sväng framför UFOt och täckte halva UFOt. När Ed sett bilderna ringde han upp Don Ware, en pensionerad flygofficer, för att få reda på mera om flygplanen. Don talade om att Elgin AFB brukar skicka upp en rote ibland fler, om man får in en "bogey" på radarskärmen, Don trodde att planen kunde vara F-15 plan, efter Eds beskrivning av planen. Ed påstod nämligen att planen hade kraftigt bakåtlutade vingar och dubbla stjärtfenor. Foton och ritningar i Janes All the Worlds Aircraft (1992 års upplaga) utgå ifrån att flygplanen på bilderna kan vara F-15 Eagle, ett överlägset stridsplan (byggt av Mc Donnell Douglas med en total längd av 64 ft), eller ett F-18 Hornet (också det byggt av Mc Donnell Douglas med en total längd av 56 ft.) Experiment gjordes med modeller, som hölls upp motsvarande bilden på fotot för att se vilket plan som bäst matchade bilden. Dessa tester visade att F-15 gjorde de bästa jämförelserna. (observera: Andra flygplanstyper som varit uppe i diskussionen är F-4 och F-16. Dessa har dock inte de dubbla stjärtfenorna. Alla planen har längder inom 55-65 ft, vilket har en stor roll vid följande analys. (Vi utgår efter detta att planen var F-15).

Don Ware berättade att han hört av vissa inom Elgin personalen att när F-15s bar kameror så bars de ofta två och två på vingarna och de var rödfärgade och monterades på vingspetsen. Detta bekräftades också av Bob Reid, också en pensionär som talat med Elgin AFB personal. Det andra fotot visar inte vingarna tillräckligt mycket för att visa om det fanns kameror på planet eller inte. Man kan dock urskilja en liten tipp som är ljusare än den övriga vingen. Ed sade sig också se, vad han trodde var missiler eller raketer under vingarna. Dessa syns inte heller på foto 2, kanske för att de skuggas av vingen, eller det långa avståndet. Det ser ut att finnas två vita "plumpar" under vingarna som kan vara missiler eller något annat.

Jag försökte att få reda på avståndet till flygplanet och till UFOt, när planet passerade på foto 2. Utan att ha sett fotot så blir synfältet ungefär 60 ft i objektivet. Jag räknade också med 220mm effektiv fokus längd (EFL) för linsen, fast jag visste att den aktuella EFLn var mindre. Utifrån Eds berättelse så kom jag fram till att avståndet var ca 2 miles.

1.
Ed blev förvånad för han hade hela tiden trott att UF0t varit närmare kanske en mile bortanför Santa Rosa Sound. Om man räknar på det ordentligt så kanske man får fram 1 och en halv miles istället för två. Detta baseras på noteringen var planen var och vände, och var de flög rakt.

Foto 1 visar UF0t och flygplanet som närmar sig från höger och flyger mot vänster. Vinkeln på planet räknades fram i förhållande till längden på planet från negativet. Den aktuella längden på en F-15 från nos till stjärt är 60 ft (18,3m) om man kunde få fram den längd planet visar upp på bild, kan man räkna ut hur långt bort planet var. (observera att planet inte ses från sidan utan det ses lite snett från sidan.) Hur som helst är det möjligt att ge sig på en skaplig gissning med basis på den information man har och på planets riktning.

Foto 2 visar att planet har kommit riktigt nära UF0t. Utifrån analyserna i foto 2 så beräknas planet vara ca 8300 ft (2,5 km) från kameran vid den tiden. Och då kan man gissa hur långt bort från UF0t som piloten flög. Jag skulle tro att det rör sig om några hundra meter i förhållande till kameran. Jag har också räknat med att piloten inte flög rakt fram mot UF0t, men i en rak linje från foto 1 till foto 2 som är strax söder om UF0t.

Slutligen har vi räknat med att UF0t inte rört sig tiden mellan fotona. Jag har vidare använt den andra och tredje bilden med ett påslag på 9 graders vinkel mellan UF0t och flygplanet, och med utgångspunkt av avstånden i foto 2 så har man kunnat räkna fram flygplanets avstånd i foto 1. Genom att vi visste ungefär avståndet i foto 2 och nu ställa upp en triangel med UF0t, planet och kameran i vardera hörnet, gick det att räkna ut avståndet till planet även i foto 1. Vi kom fram till att planet flög nästan rakt söderut mot UF0t och var ungefär 9,000 ft (2,7 km) från kameran, och när det var som närmast UF0t så var avståndet 490 meter. Man har vidare räknat fram höjden över havet och den blev ca 390 meter. I och med att man inte kan se havet för att det ligger en svag dimma över bukten så har man inga exakta mått. Denna dimma kan ses på första fotot. UF0t reflekterar dessutom solstrålar som verkar "glimma" eller glittra. Solen stod vid tiden för observationen 35 grader över horisonten och inte riktigt söder om UF0t.

DET ANDRA FOTOT.

Det andra fotot blev taget med full zoom. Det fotot visar en klarblå himmel med en svag morgondimma på botten av bilden. Dimman kan även ses på de andra fotonen. Det andra fotot visar även något otroligt. Nämligen att planet överlappar UF0ts konturer. (Kom nu ihåg att Ed såg planet som var på väg mot UF0t, men han visste inte när han tog bilden var det skulle dyka upp, förrän filmen framkallades.) Olyckligtvis så låg planet lite svängt mot Ed när han tog fotot, så längden på planet är inte det rätta, det är därför som avstånden är lite diffusa, men väl godtagbara. Planet täcker även halva UF0t. UF0t har dessutom en rad "fönster" eller vad det är, kortet är för suddigt, likaså konturerna. Dessa "fönster" är, om avstånden stämmer ca 5 meter höga. Dom är ovala och har ett kraftigt solglitter i överkanten. Det har mindre solglitter nertill på rutorna. Det syns även hur överdelen av UF0t har ett slags reflekterande yta, även botten men den lilla del som ses ovanför planet verkar ljusare än de andra fläckarna.

Olyckligtvis kan ingen annan än piloten tala om hur fort han flög. Hur som helst kan vi ge oss på en kraftig gissning (eller spekulation). Längden som planet tillryggalagt mellan fotona och tiden mellan fotona. Den aktuella längden mellan planets nos (309 grader) och UF0ts center (300 grader) är ungefär 9 grader. Vi använder oss då av den metod som använts tidigare, det vill säga triangelmetoden. Vi har tidigare kommit fram till att planet var 8.300 ft bort i foto 1, och planet var ca 1600 ft från UF0t i foto 2. Då blir tiden avgörande om hur fort planet flög. Tog det 5 sek mellan fotona så var planets fart 320 ft/sek (220 mph), om tiden var 4 sek blev farten 400 ft/sek (270 mph), om tiden var 3 sek blev farten 553 ft/sek (360 mph). Ed säger att han förlorade UF0t i kamerans sökare, men hittade det ganska fort, så han tror mest på 3 sek, detta styrker även hans berättelse om att planen flög väldigt sakta för att vara militärflyg, planen hade heller inte gått genom ljudvallen, som är ca 1100 ft/sek på havsnivå.

Den fototekniska analysen visar att planet färdades under 400 mph. Detta syntes genom att köra filmen i "Two dimensionel Fast Fourier Transform" (Z-DFFT). Och den visade bara små partikel förändringar på planet och inga alls på UF0t så det stod still.

13.

Man gjorde även prov med modeller som hängdes upp i snören, men dessa syns i Z-DFFT. Man ändrade bländare tider men detta syntes också. Himlen hann dessutom ändra sig genom moln och färgskiftningar när man höll på med modellerna. En del teorier landade på luftballonger men dessa sprack. Vad kan vi då dra för slutledning av dessa resonemang, Dessa bilder visar att:

1. UFOt var äkta
2. Militären vet det.

Jakten på liv i rymden stöds bara privat

Rymdforskning: Det var under stor uppmärksamhet som NASA inledde sökandet efter liv i rymden. Jakten skulle vara tio år, men redan 1993 låstes penningkistan, och därmed höll det stort upplagda programmet på att läggas i ruiner. Tack vare privata sponsorer verkar det emellertid som om jakten på intelligent liv i rymden kan fortsätta.

Science fictionförfattaren och vetenskapsmannen Arthur C Clarke var den förste som reagerade på ett nödrop om ekonomiskt stöd till projektet, och med honom följde andra sponsorer, bland annat flera stora datorföretag.

Totalt har man nu samlat in 4,5 miljoner dollar, och det har skapat grunden för en bantad version av projektet, som har döpts till Phoenix.

Under de kommande två åren skall sökandet ske från Parkesobservatoriet i Australien, där Phoenixforskarna skall observera cirka 200 solliknande stjärnor på södra halvklotet. Jämsides finns en annan projektgrupp, META, som uteslutande betalas av privatpersoner i färd med att avlyssna himlen. Gruppen har redan fångat upp möjliga signaler från 37 mystiska källor, som den nu koncentrerar sig på att hitta. □

Märkliga saker händer vid Smedjebacken...

Benny såg två utomjordingar vid gruvhålet

● Till de gamla nerlagda gruvhålen i trakterna av Ludvika och Smedjebacken tycks de främmande farkosterna dras. UFO-forskarna Kjell Carlsson och Benny Magnusson har gjort fantastiska iakttagelser från skogshöjderna i hjärtat av Dalarna. Och Benny glömmer aldrig den mest skrämmande syn han någonsin sett...

På skogshöjderna runt Smedjebacken har Kjell Carlsson, 47, och Benny Magnusson, 35, tillbringat många nätter med starka kikare och kameror i beredskap för att kunna dokumentera de märkligheter som i mer än 30 års tid visat sig på himlen.

För UFO-forskarna är dessa platser här i hjärtat av Dalarna en guldgruva. Ingenstans i landet har man sett flera mystiska lysande föremål än här.

De gamla malmhögarna vid Biskopsgruvan är Bennys och Kjells favoritplats. Härifrån ser man flera mil åt varje håll. Och vissa nätter susar det på himlen av framrusande föremål som liknar brinnande bollar, glödande bumeranger och blänkande tefat.

Minst två meter långa och klädda i vitt var de båda varelserna som Benny Magnusson såg vid gruvhålet i Dalarna.

VISST FINNS FLYGANDE TEFAT

Innevånarna i norska Hessdalen har haft tusentals UFO-besök:

De mystiska föremålen har blivit som kära vänner!

TEXT: INGMAR NORLÉN FOTO: INGMAR NORLÉN, LEIF HAVIK OCH PROJEKT HESSDALEN

I Hessdalen, några mil nordost om staden Røros i den norska fjällvärlden, bor närmare 200 personer. Det märkliga med denna natursköna plats är att människorna har ett gemensamt: De har alla sett mystiska lysande föremål på himlen.

En annan ovanlig sak är att fenomenen är föremål för vetenskaplig forskning. Det är inte bara människorna som har uppfattat vad som händer — känsliga instrument har registrerat åtskilligt, som fått även erfarna forskare att häpna. Alla i dalen vill veta vad det är som år efter år besöker dem, förbryllar dem och

kanske även skrämmer dem en aning.

Så här står det i en vetenskaplig rapport: "Ljusen kan vara högt uppe, likaväl som ovanför hustaken och alldeles nere vid marken. De kan stå nästan stilla bortemot en timma och de kan röra sig i regelbundna eller oregelbundna mönster och uppnå mycket höga hastigheter. Ljusen har haft en diameter på 20–30 meter, då oftast med en ellipsform, men också i mindre format och av varierande form. Storleken har angivits av vittnen som har varit 20–50 meter från dessa ljus".

Det var 1981 som de mystiska

ljusfenomenen började uppträda riktigt intensivt, så intensivt att UFO-forskarna talade om en formlig invasion i Hessdalen, men fjällbonden Jon Aspås, 69, såg de första ljusfenomenen redan 1942.

Tre lysande klot

Jon Aspås driver sin lilla gård nära trädgränsen på toppen av fjället. På denna höjd, 640 meter över havet, går det bara att odla hö till korna. Spannmål måste han köpa från annat håll. Här har han bott i hela sitt liv och han känner fjället som sin egen byxficka.

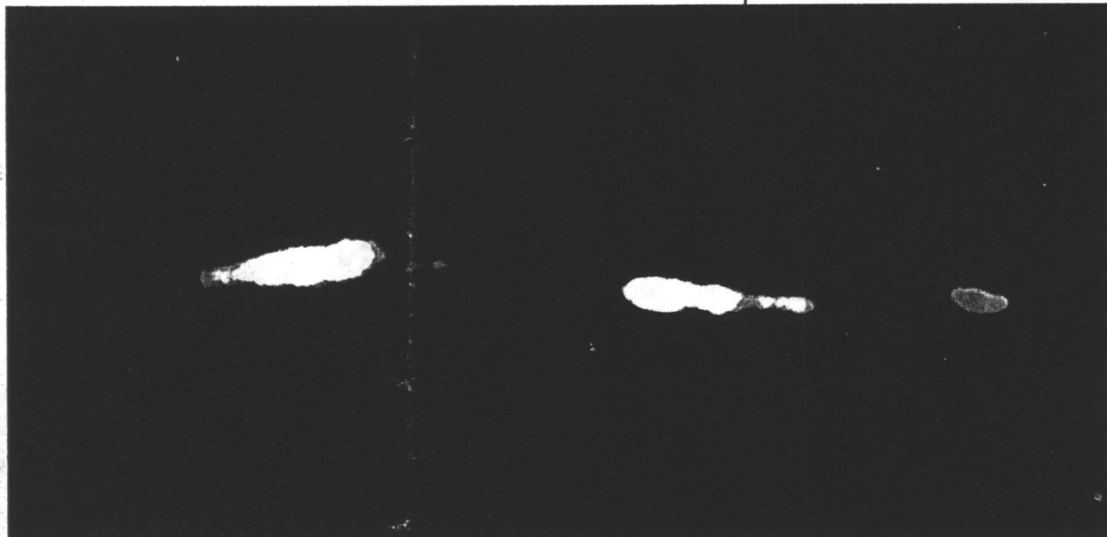
Sommaren 1942 hade ingen

ännu hört talas om UFO eller flygande tefat. Norge var ockuperat av tyskarna och befolkningen hade fullt upp med att bekymra sig över hur det skulle gå för deras land. Men det allra första ljusfenomenet över Hessdalen, det glömmar Jon Aspås aldrig.

— Det var en skön natt i juli, häruppe blir det ju ingen riktig natt på sommaren. Himlen var ljus som på dagen. Jag och min onkel var uppe på fjället och stod och njöt av utsikten.

— Plötsligt kom tre lysande klot farande, de såg ut som tre månar. De var av olika storlek. Den största befann sig till vän-

Hessdalen ligger i mellersta Norge, nordost om Røros, sydost om Trondheim. Nu har den avsidens dalgången blivit världsberömd för sina märklga ljustenomen.

Norska och utländska forskare har tagit massor av bllder av de mystiska ljusten. Här är fenomenen av två olika typer.

ster, den mellanstora i mitten och den minsta till höger. Efter en stund stannade de och släppte ut rök, samtidigt som det minsta klotet sökte sig till det största. Vi blev riktigt tagna av det, vi frös båda på ryggen, säger Jon Aspås med ett leende.

Efter en stund fortsatte kloten i den första formationen åt nordost, mot Trondheim.

— Hela natten undrade vi naturligtvis vad det var — man kan ju inbilla sig saker — men dagen därpå läste vi i tidningen att dessa tre ljusklot hade varit synliga över Trondheim.

Under åren har Jon Aspås och hans familj, hustru Esbjörg,

döttrarna Marianne, Jourunn och Marit och barnbarnen sett flera ljusfenomen än de kan räkna.

Gillar inte flygplan

— För oss har de blivit nästan som vänner. Inte är det något att vara rädd för. Vi skulle bara vilja veta vad det är för något. Men hur ska vi enkla människor kunna spekulera när inte ens vetenskapsmännen har svaret, undrar Jon Aspås, där han står på gårdsplanen och hugger ved.

— Förresten var inte jag den förste som såg något sådant. Min farbror såg liknande saker redan 1934, men då trodde han

att det var tyskarna som hade skickat upp spionflyg över Norge.

Sedan 1981 har tusentals fenomen syns över Hessdalen. Under de första åren av decenniet var Jon Aspås ofta ute på nätterna och spanade tillsammans med UFO-forskare från både Norge och Sverige, som slog upp sina läger i närheten.

— Nu är jag för gammal att gå på fjället på nätterna, men vi kan se föremålen även från fönstret här i huset, säger Jon och pekar ut mot en snötäckt fjälltopp.

Han berättar, lugnt och eftertänksamt om de märklga nattli-

Jon Aspås är född och uppvuxen i Hessdalen. Ända sedan 1942 har han sett de märklga ljusfenomenen.

ga besöken. En del föremål ser ut som jättelika flygplan som kommer glidande över dalen, en del av dem sänker sig ned i själva dalen.

Andra ser ut som ägg med gult lyse fram och rött bak. Det förefaller som om de på något sätt söker kontakt med dalborna.

— De verkar inte gilla att möta flygplan. När flygplanen på väg till eller från Trondheim närmar

Forts på sidan 95

sig gömmer de sig alltid i ett moln. Först då flyget har försvunnit kommer de fram igen.

— En del kommer väldigt nära. För inte så länge sedan lystes sovrummet upp en natt av en farkost som stod alldeles utanför huset. Esbjörg såg det eftersom hon var vaken, men hon brydde sig inte ens om att väcka mig. Vi har blivit vana vid det här. Just i år har det varit ovanligt få iakttagelser, men det har gått i vågor hela tiden. Jon Aspås tror att det snart kommer en ny "UFO-period".

Många forskare

Leif Havik, som bor i ett gammalt hus på en brant fjällsluttning i Rogne några mil norr om Hessdalen, har levt med de här fenomenen i hela sitt liv. Nu har han skrivit en bok om företeelsen. Hans egna bilder av fantastiska färgkaskader på nattsvarta himlar illustrerar fenomenen.

— Eftersom jag är uppvuxen med spekulationerna kring UFO, så blev det naturligt för mig att ägna mig åt den här frågan på allvar, säger Leif Havik, som är 38 år. Kanske kan vi en gång få fram besked om vad det är, varifrån de kommer och vad de vill oss.

UFO fyller hela Leifs tid förutom de timmar han sköter bokföringen åt hustruns hälsostudio nere i byn. Leif har varit med om att, delvis i samarbete med det norska försvaret, bygga upp en tekniskt välutrustad forskningsstation. Forskningen leds av civilingenjör Erling Strand som är lektor vid den tekniska högskolan i Sarpborg.

På forskningsstationen har man tillgång till kameror, radar, magnetometer, spektrumanalysator, seismograf, infraröd mätare och geigermätare under de perioder som forskningen pågår.

Inte minst svenska UFO-forskare söker sig hit för att följa forskningen — för att inte tala om det stora internationella intresset som har väckts på senare tid.

I våras besökte professor Yoshi Hiko Ohtsuki från Waseda-universitetet i Tokyo Hessdalen för att titta närmare på fenomenen. Han har sörjt för att 50 000 dollar kommer att investeras i ytterligare teknisk utrustning.

Den japanske professorn förklarade att han vill se till att folket i Hessdalen slipper bli

utskräddade när de berättar om sina iakttagelser. De japanska forskarna är mycket nyfikna på Hessdalen. Frågan är om det är gaser, kulblixtar, elektromagnetism eller något annat som orsakar ljusfenomenen. Eller är det, som många tror, besök från civilisationer i främmande världar?

Det sistnämnda alternativet nämner inte dessa forskare — i varje fall inte ännu. Istället hoppas de få besked när dalen så småningom kommer att bevakas dygnet runt med hjälp av den mest avancerade och känsliga tekniska utrustning som finns. Bland annat kommer stillbilds- och videokameror att registrera dalen från flera håll samtidigt.

Långarmad figur

Japanerna vill inte tala om små gröna män i samband med fenomenen i Hessdalen, men det gör gärna Hjördis Hokstad, som Leif Havik har intervjuat i sin bok med titeln "UFO-fenomenet — kan det omöjliga vara möjligt?"

En tidig sommarmorgon satt Hjördis Hokstad vid sitt köksbord och drack en kopp kaffe, då hon fick se något konstigt drygt 200 meter bort på ängen. Hon berättar att hon hämtade kikaren och fick se en liten figur komma traskande.

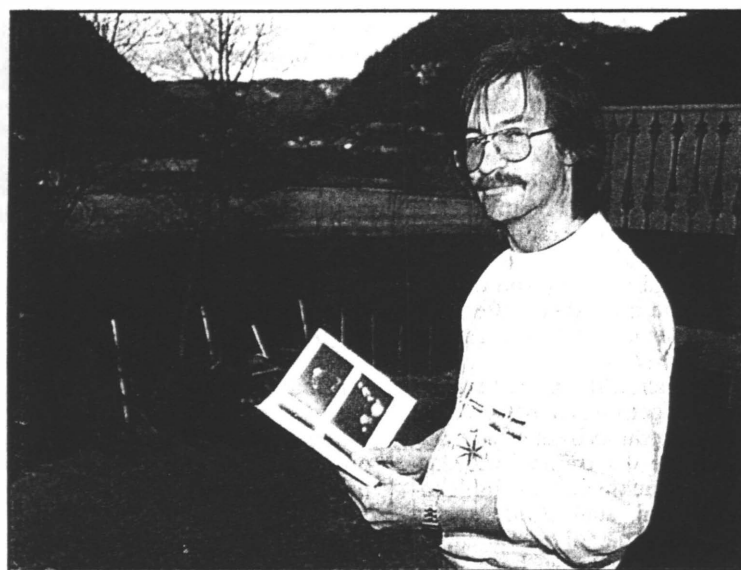
Figuren var klädd i en heltäckande gråbrun dräkt och hade ovanligt långa armar. Hon fäste sig vid att figuren gick på samma vaggande sätt som de astronauter som landsteg på månen.

Genom kikaren såg Hjördis Hokstad också farkosten som hon uppfattade som en bil i storlek. Efter en kort promenad återvände figuren till farkosten och klev in i ett svart hål i sidan. — Då började farkosten att flytta på sig — först uppåt längs den sluttande ängen. Vid trädgränsen började den att stiga i spiralform.

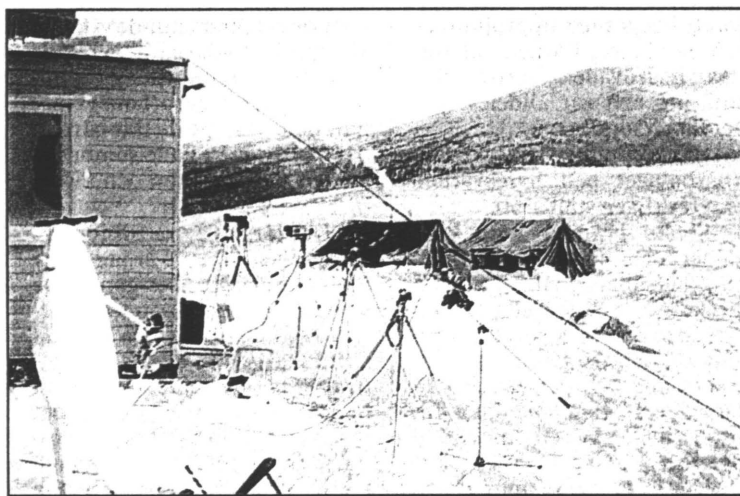
Nu kunde hon se bättre och hon såg då att farkostens form påminde om en pistolkula med spetsen ned. Den steg högre, ändrade riktning och försvann i riktning mot Vaernes flygplats.

Leif Havik har aldrig tvivlat på fru Hokstads upplevelse. Tvärtom anser han att hon är mycket trovärdig. Och hon är inte ensam om att kunna berätta liknande historier.

En kvinna såg en vinterkväll tillsammans med sina tre barn en farkost som hängde på himlen under en halvtimme. Det var 34 grader kallt och mörkt. De såg att farkosten var målad i två

Leif Havik har skrivit en bok om märkvärdigheterna i Hessdalen. Självt är han helt övertygad om att det rör sig om besök från andra civilisationer.

I Hessdalen finns den här forskningsstationen som är tekniskt välutrustad och som snart kommer att få resurser till att övervaka händelserna i Hessdalen dygnet runt.

olika färger och att två smala ljusstrålar hela tiden lyste ned mot marken. Så småningom startade farkosten och for långsamt vaggande iväg, gjorde en looping och försvann sedan i en våldsam fart.

Tog 81 bilder

Forskaren och fotografen Arne P Thomassen är en av dem som har haft smått skakande upplevelser. En natt då han tillsammans med andra forskare var ute för att försöka få se en farkost hände något dramatiskt. — Klockan 21.55 blev det litet nervpirrande, då UFO:t flög fram och tillbaka över sjön Øyungen. Plötsligt började det lysa upp terrängen med en strålkastare som pekade hit och dit och även lyste upp molntäcket ovanför. Efter en stund kom det rakt emot oss och lyste mot platsen där vi satt på post. Då blev min kollega rädd och kastade

sig omkull, men just då vände farkosten och försvann.

Thomassen hann ta 81 bilder av fenomenet, bilder som forskarna har studerat med stort intresse.

Andra forskare såg vid ett annat tillfälle kägelformade ljusstrålar som sköts ut i luften från en farkost. Skotten kom tätt efter varandra och for i olika riktningar.

— Att något märkligt pågår här i Hessdalen råder ingen tvekan om, säger Leif Havik. Stora grupper av människor har ju sett exakt samma saker, men problemet är att ingen har en aning om vad det är.

— Så länge vi inte vet vad det är kan vi lika gärna tala om kulblixtar eller elektromagnetiska urladdningar, säger Leif Havik.

Men Jon Aspås är i alla fall övertygad om en sak:

— De vill oss inget illa. De är nog lika nyfikna som vi... ■

Moderna versioner av gamla myter:

DÄRFÖR LANDAR UFON ALLTID I SKOGSBRYNET.

Åsynen av ett flygande tefat kan vara mycket konkret för den enskilda människan, men religionsforskare har funnit många paralleller mellan moderna ufoberättelser och gamla tiders sagor om tomtar och älvor. Därför anser de att ufona är högteknologiska versioner av gammal folktro.

År 1947 hävdade en amerikansk pilot, Kennet Arnold, att han hade sett en formation av silverglänsande skivor fara över himlen. En journalist uppfann beteckningen flygande tefat, och 1951 kallade en officer i det amerikanska flygvapnet dem för oidentifierade flygande objekt, ufon. Sedan har föreställningen om ufon spritt sig till nästan hela världen, dock framför allt i Nordamerika och Europa. Här hävdar tusentals människor att de sett oförklarliga farkoster eller ljusfenomen på himlen.

Färre, men dock många hundra, berättar att de sett dessa farkoster på nära håll och att de kommunicerat med deras besättningar. I något fall handlar det om ett verkligt mysterium, men religionsforskare, som nu börjat studera ufoberättelserna, söker inte förklaringarna i den oändliga rymdens djup. Det visar sig nämligen att ufoberättelserna är moderna versioner av gamla, folkliga föreställningar om övernaturliga varelser.

Varelser från rymden eller från vår egen framtid -

En teori om ufon hävdar att de är rymdfarkoster från främmande planeter. En annan teori påstår att det är fråga om resande i tid och rum, möjligen varelser från vår egen framtid. Människor som tror på sådana teorier anser att ufona veterligen finns. De forskare, däremot, som studerar myto-

Mayas inte fredliga

MAYAINDIANERNA, vars civilisation nådde sin kulmen för över tusen år sedan, har betraktats som fredliga mystiker, vars liv kretsade kring ceremoniella kultplatser. Men allteftersom forskarna blivit bättre på att tyda deras komplicerade skriftspråk har en helt annan, betydligt mörkare och mer modern bild börjat ersätta den gamla. Hieroglyferna berättar om krigföring, politiska ränker och blodsoffer. Kultplatserna var i själva verket centrum för olika statsbildningar. Två av dessa, Tikal i nuvarande Guatemala och Calakmul i nuvarande Mexiko, var mycket starkare militärt än de andra och låg ofta i konflikt med varandra. Detta tvingade de mindre orterna att ingå allianser med någon av de två stormakterna. Systemet föll sönder när Calakmul kollapsade på 700-talet och följdes av en period av kaos. Strax därefter, omkring år 800, gick hela mayacivilisationen under. (Science 941104/TT)

Nya månar upptäckta

SATURNUS, den näst största planeten i solsystemet, har fler månar än vad forskarna hittills trott. Det hävdar två brittiska astronomer, Mitchell Gordon och Carl Murray, efter nya analyser av bildmaterialet från den amerikanska rymdsonden Voyager 2. Analyserna antyder att ytterligare sju månar, utöver de 20 som redan är kända, cirklar runt planeten. Bilderna är inte tillräckligt tydliga för att den exakta storleken på de nya himlakropparna ska gå att beräkna, men de tros vara 10–20 kilometer i genomsnitt. Frågan kommer slutgiltigt att kunna avgöras år 2004 då rymdsonden Cassini passerar förbi Saturnus. (New Scientist 941105/TT)

► forts

login om ufoa är mer intresserade av var dessa människors övertygelse kommer ifrån. Forskarna undersöker vad det är i vår kultur och religion, som ger näring åt föreställningarna.

"Jag kom cyklande på landsvägen strax efter midnatt. Plötsligt såg jag något i utkanten av skogen. Det var inget vanligt ljus, och det hördes ett surrande ljud.

Först ville jag skynda mig iväg, men det var precis som om jag drogs mot ljuset. Då jag kom närmare, visade det sig att det var ett slags farkost, nästan kupol- eller klockformad, som utstrålade ett starkt vitt ljus. Då mina ögon hade vant sig vid ljusket, såg jag fyra små, omkring en meter höga varelser. Sedan minns jag inte mer, förrän jag stod på vägen, cirka 400 meter längre fram."

Denna berättelse är bara en av många, som forskarna har analyserat. De varierar i detaljerna, men grundmönstret är nästan alltid detsamma. Det gäller också de berättelser som folkminnesforskare samlade in på landet under 1800-talet.

Gamla beskrivningar av oförklarliga ljusfenomen över mossar, de så kallade

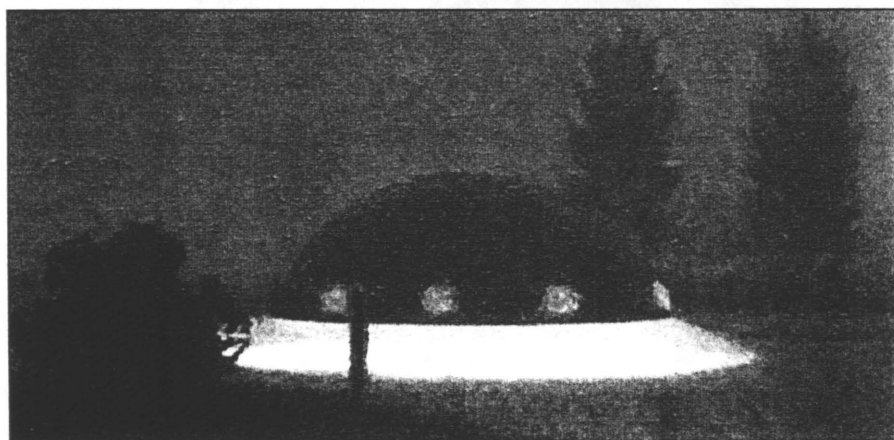
lyktgubbarna, påminner till exempel på ett förvånande sätt om ufoanhängarnas moderna beskrivningar av så kallade telemeterskivor, starkt lysande skivor eller kulor, som rör sig runt i luften efter till synes bestämda mönster – kanske avsända från ett flygande tefat i närheten.

I dag vet forskarna att folktrons lyktgubbar i verkligheten är lättantändliga sumpgaser, som avges från sankmarker på grund av organisk förruttelse och sedan självantänder. Forskarna tror därför att det är sannolikt att det är samma fenomen som fortfarande förekommer, men alltså i en ny folklig tolkning.

Alfer, tomtar och troll påminner om ufovarelser

Det är dock inte alltid som ufoberättelse kan förklaras med ett konkret fysiskt eller kemiskt fenomen. Däremot har forskarna hittat ett nära samband mellan sådana moderna beskrivningar och forntiders berättelser om människors möte med alfer, tomtar och troll.

Innan man blev klar över att gravhögar och gånggrifterna var gravmonument från forntiden, gav de märkliga jord-

GRÄNSEN TILL DET OKÄNDA HAR FLYTTATS. Människor ser övernaturliga varelser på gränsen till det för dem okända. Förr i tiden var skogen okänt område. I dag, när skogarna undersökts grundligt, spekulerar alla i vad som döljer sig i universum.

högarna i landskapet på många håll upphov till en stark övertro. Det var i dessa högar alferna bodde, dessa outgrundliga väsen från skogarnas djup.

Alferna visade sig oftast mitt i natten eller i skymningen. Det är som regel samma tidpunkter, då människor idag möter ufonauterna, ufovarelserna. Dessutom landar rymdfarkosterna på samma platser i landskapet som högarna finns på. Det är sålunda oftast vid råmärken, vid korsvägar, i gläntor, runt mossar och i skogsbryn, som människor kommer nära ufon. Det var på sådana platser folk på 1800-talet såg troll, lyktgubbar och alfer.

Det är just de många parallellerna av detta slag som intresserar religionsforskarna. De anser att den ursprungliga folktron i verkligheten aldrig upphört, utan att den enbart har anpassat sig till den moderna världen.

Skogsbrynet var gränsen mellan människan och demonerna

I folktron balanserade alferna, tomtarna och trollen någonstans mellan det mänskliga och det översinnliga, mellan kosmos och kaos, och måste därför bo på platser

som samtidigt var naturliga men också befann sig på gränsen till människornas värld. Dels är gravhögarna en integrerad del av landskapet, dels skiljer de sig emellertid klart från omgivningen.

På samma sätt har människor förr i tiden uppfattat skogsbrynet som gränsen mellan den demoniska, okända världen, skogen, och människornas värld, som var det uppodlade landskapet och byn.

I dag landar de flygande tefaten också i skogsbrynet. De har samma form som alfernas jordhögar.

Ufonauterna, som stiger ur ufon, har samma ringa storlek som alferna, och de uppför sig på samma underfundiga och outgrundliga sätt. De kommunicerar ofta telepatiskt med människor, men beskeden är varken logiska eller förnuftiga. Det var de heller inte, när alferna på sin tid tog kontakt med den förvånade eller skräckslagne bonden.

Ufovittnen berättar inte sällan att de har kidnappats och förts ombord på det flygande tefatet. Detsamma berättade människor förr i tiden.

Kom man inte hem i tid, kunde man riskera att bli kvarhållen av alferna för en

tid. I det sammanhanget kommer ofta ett sexuellt motiv till uttryck. Folk berättar hur de utsatts för förödmjukande sexuell tvång, mer sällan hur de haft nöje av samvaron med de icke jordiska varelserna.

En del forskare ser i detta ett medvetet utslag av sadomasochistiska fantasier. Liknande föreställningar har forskarna också spårat förr i tiden.

För forskarna är ufomyterna bara ett nytt sätt att formulera välkända folkliga religiösa föreställningar på. I dag, när högarna identifierats som gravanläggningar från framför allt yngre stenålder och äldre bronsålder, har de förlorat mycket av den mystik som omgärdade dem i gamla tider.

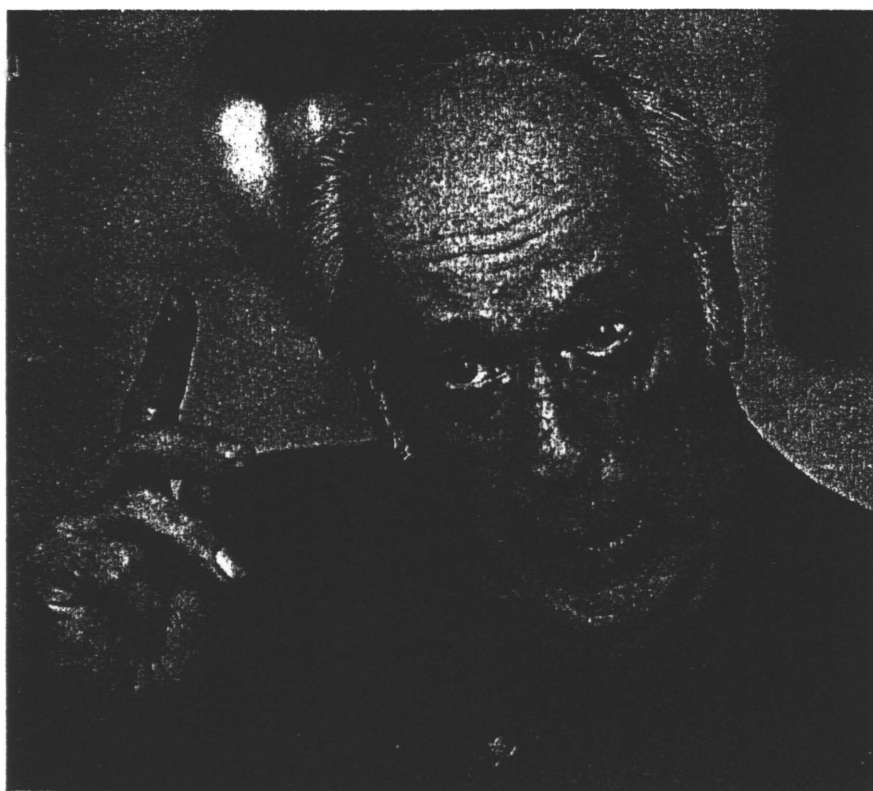
De övernaturliga varelserna har flyttat ut i rymden

I dag är skogarna genomanalyserade av vetenskapsmän, och människor uppfatta dem inte längre som hem för kaosmakarna. Ingen fruktar längre de underjordiska, lyktgubbarna eller alferna. Däremot har det oändliga universum idag blivit hemvist för övernaturliga varelser

KIDNAPPARNA ÄR SMÅ, ÖVERNATURLIGA VÄSEN. Människor som har sett ufon berättar inte sällan att de har kidnappats och förts ombord på det flygande tefatet. Detsamma berättade människor förr i tiden. Man kunde riskera att bli förförd och kvarhållen av alferna en tid. Både nu och då har en del av de kidnappade upplevt sexuella förödmjukelser under bortförandet.

Gösta Carlsson blev framgångsrik uppfinnare – tack vare utomjordingarna. "De gav mig alla mina idéer", säger han.

Gösta Carlsson, järnvägsarbetare från Ängelholm, har slagit den medicinska världen med häpnad.

Helt utan utbildning har han skapat preparat som miljoner människor behöver.

Nu, nästan 40 år efteråt, säger han:

– Det är utomjordingarna som gett mig alla mina idéer.

För några veckor sedan allergitestades jag på Karolinska Institutet i Solna utanför Stockholm.

Sköterskan satte små droppar av olika extrakt på mina armar och stack till med en liten nål. De "nålstick" jag var allergisk mot svullnade upp, ungefär som ett myggbett.

Detta är det allergitest som används över hela världen. Det är billigt, snabbt och smärtfritt.

– Tänk, sa sköterskan. Det är en SJ-arbetare från Skåne som konstruerat det här testet.

Jag tittade misstroget på henne.

– Jaså, sa jag.

Nu går denne SJ-arbetare bredvid mig i de höstfärgade lövskogarna utanför Ängelholm.

– Jag kunde ju inte säga hur det var i början, säger Gösta Carlsson och skrattar.

– Läkare och professorer både från Sovjet och USA frågade: "H u r har du kommit på det här? Du har ju knappt realexamen!"

– Om jag talat om för dem att jag fått informationen från

Utomjordingarna
gjorde Gösta till miljonär

NÄRKONTAKT MED ETT UFO

utomjordingarna så hade mi företag gått i putten. Därför sa jag inget.

X: Det sista är lätt att tro på – men utomjordingar...?

– Jag är fågelskådare, har alltid gått omkring i skog och mark, säger han.

Han berättar flödande detaljrikt om kvällen som ändrade hans liv – mötet med ett ufo i en öde glänta.

– Efter kriget blev jag licensierad tillsynsman över skogarna utanför Ängelholm, fick vapen och polisbricka.

– På kvällen den 18 maj 1946 hade jag varit ute och tittat på fåglar i ett kärr här utanför. Vid halv elva gick jag hemåt. Det var mörkt, jag hade min pannlampa på. Jag gick här längs vägen – det var bara en smal stig då. Plötsligt såg jag hur det lyste inne bland träden. "Nu har grabbarna tänt en eld utan att släcka den", tänkte jag. "Nu ska jag allt ta fast dem och ge dem var sin örfil."

Tillsynsman Gösta Carlsson släckte pannlampan och gick med beslutsamma steg in i skogen.

– Först såg jag inget annat än ljuset. Backen doldе sikten in till gläntan. Inte förrän jag kom fram bakom åsen, såg jag det...

– Först trodde jag att det var en gammal tivoli-karusell.

"Ett runt flygplan utan vingar"

Gösta Carlsson pekar bort mot skogsgläntan.

– Den stod där, 16 meter i diameter och fyra meter hög. Den strålade av ljus och ljuset låg som en ostkupa över själva farkosten. Där kupan träffade marken gnistrade det i regnbågens alla färger.

Vi går fram mot gläntan, stannar i dess utkant.

– Det var ett runt flygplan utan vingar. Det stod på två stag och hade ett stort roder bak. De hade fällt ner en kabintrappa till marken, människor gick in och ut ur farkosten. De arbetade, pratade med varandra.

– Flickorna var ena riktiga snyggingar, tjusiga som pinuppor. En gick omkring och bjöd männen på marken på något att dricka i muggar. Muggarna hade suppip, det lukade kanel.

– Uppe i farkosten såg jag människor som arbetade. Alla hade overaller och korta stövlar.

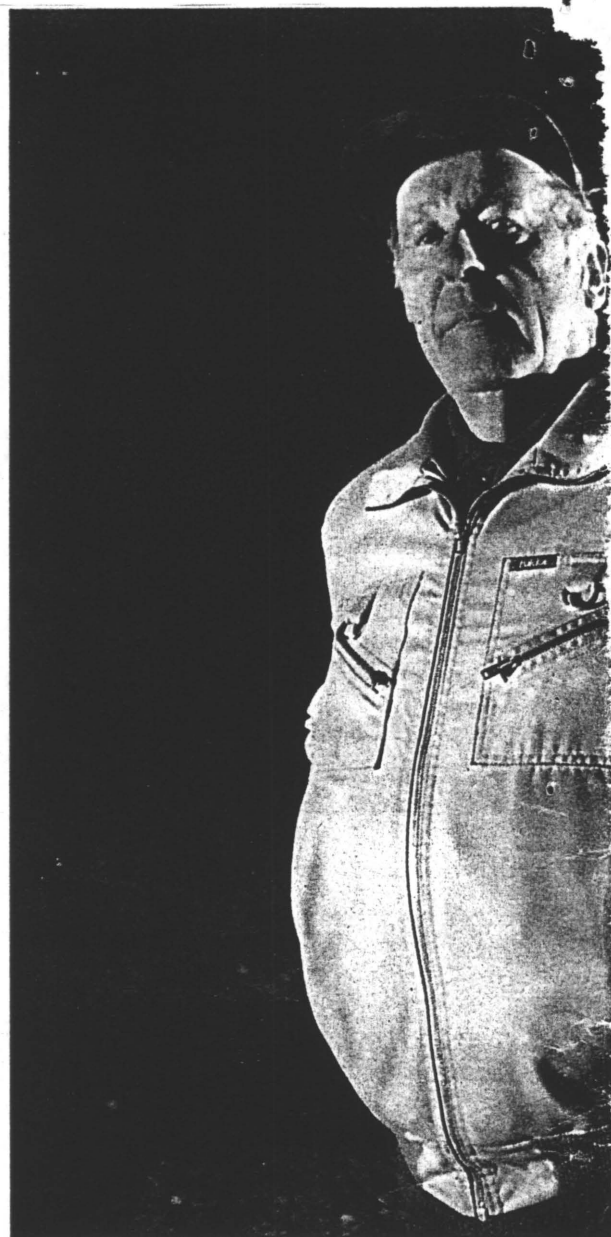
På huvudet hade de något som såg ut som judarnas kalotter. I nacken hängde tillbakafällda visir. Det konstiga var att jag inte hörde ett enda ljud. Det var alldeles tyst.

– Så såg jag en donna komma nedför trappan. Hon gick bortåt, till höger i gläntan, och kastade någonting genom ljuset – ett blankt föremål. Så skrattade hon – ett riktigt pärlande skratt. Det var det första ljud jag hörde. "Jag måste få tala med dem", tänkte jag.

Gösta Carlsson tog ett steg framåt.

– Plötsligt stod en man framför mig. Han var något kortare än jag, och smalare. Han var klädd som de andra – skor på fötterna, bälte, handskar på händerna – men han hade visiret nedfällt. Han såg ut som en ilsken trafikpolis. När jag kom närmare höjde han ena handen – som ett stopptecken.

– Jag tog ett steg till, då höjde han handen igen. Det hängde något runt mannens hals. Det såg ut som en gammal bälghamera. Han höjde

Som tack till utomjordingarna har Gösta Carlsson rest ett monument på den plats

Natt efter natt

den mot mig. "Nu kommer jag med på bild", tänkte jag och tittade in i linsen. Då knäppte det till i min pannlampa. När jag kom hem var batteriet kortslett.

Gösta Carlsson gick runt skeppet.

– På baksidan fanns det kanske ingen vakt. Så jag gick tillbaka samma väg som jag kommit. Då började jag tänka: "Vad var det med mig? Hallucinerar jag?!" Så jag gick ner till sjön för att doppa fötterna, se om jag var vaken. Det var kallt så in i norden.

– Då såg jag hur det började lysa inne i skogen där farkosten stod. Så lyfte den, sakta sakta, med ett orangerött sken. Det lät som en jättedammsugare.

– Den lyfte till 200–300 meter, stannade och pendlade lite. Så skiftade ljuset till violett – och så kom accelerationen. Den försvann, snabbt som en solkatt...

I biblioteket i sin villa utanför Ängelholm berättar han vidare.

NÄRKONTAKT

där han först träffade dem. Runt omkring i gräset finns turbinringarna för alltid ingjutna i asfalt.

Foto: MAGNUS TORLE

kommer utomjordi

– Jag kunde inte sova den natten. Tidigt på morgonen gick jag tillbaka till gläntan. Marken var bränd på flera ställen – dels där stagen stått, dels där ljuset – turbinstrålarna – träffat marken. Jag räknade och mätte. Inne i cirkeln hittade jag två sugmuggar. Och borta till höger, där flickan kastat ut någonting genom ljuset, hittade jag två föremål: en stav och en ring.

"Marken bränd på flera ställen"

Några nätter senare vaknade Gösta Carlsson och stirrade rätt in i linsen på en bälkamera.

– Det var kameran som vakten hållit upp mot mig i gläntan. Jag fick en fallande känsla, och ett tu tre var jag inne i en farkost. Framför mig satt en kille i en snurrstol. Bakom honom fanns fönster. Jag såg en stor stad, pyramider... Killen vände sig om och sa, som om vi varit gamla bekanta: "Ja, du Gösta – jag har tagit kontakt med dig för att du träffade oss i gläntan. Du undrar väl vad som egentligen hände."

– Han talade liksom i min hjärna, som när man drömmer. "Vi flög tillsammans med två andra farkoster, när vi plötsligt kom för nära turbinen till den stora farkosten", sa han. "Ett kabinfönster gick sönder. Vi hade två av våra medlemmar därinne – en kvinna och en man. De hette Luna och Jurion. De dödades båda två. Det var därför vi gick ner. Vi var tvungna att laga fönstret. Luna och Jurion lade vi i granriskistor. Vi har dem här inne." Han öppnade en dörr, och där låg de, alldeles likbleka. Kvinnan var vacker så in i norden – och död. Då blev det för mycket för mig. Jag skrek, och då vaknade jag upp. Min fru undrade vad det var fråga om. Jag var törstig, och hade en fruktansvärd huvudvärk. Jag gick upp i köket för att dricka vatten – och då svimmade jag för första gången i mitt liv.

Två gånger till tuppade Gösta Carlsson av innan hustrun kunde hjälpa honom tillbaka till sängen.

– Dagen därpå gick jag till företagsläkaren på

23. "Då såg jag hur det började lysa inne i skogen där farkosten stod"

SJ. "Det är inget fel på dig", sa han.

Så började det som Gösta Carlsson i dag kallar för "seanser".

Natt efter natt, år efter år, har utomjordingarna kommit till honom, säger han. Huvudvärken har försvunnit, men den fallande känslan funnits kvar.

– Varje morgon har jag skrivit ner vad de sagt till mig på natten.

Planeter förstörda av kärnvapen

Gösta har fått se både underbara och fruktansvärda saker. Han har fått besöka utomjordingarnas moderskepp. Han såg Luna och Jurion begravas på sin hemplanet. Han har sett döda planeter, förstörda av kärnvapen. Han har sett småbarn skjutas i bitar av lasergevär.

Det var under dessa nattliga samtal som Gösta Carlsson, säger han, fick idéerna som så småningom skulle göra honom till genialisk uppfinnare, medicinman – och miljonär.

"Effektiv medicin för allergisjuka framställes av biodlare i Skåne", skrev Expressen den 13 juni 1953. Hans pollenpreparat kom att nå världsrykte. Gösta blev "pollenkungen". Hans två företag Cernelle och Allergon – i dag en del av Kabi Pharmacia – blomstrade.

– Jag gav strikta order att alla mina anteckningar från seanserna skulle brännas om jag plötsligt skulle gå bort. Om det kom fram varifrån jag fått idéerna skulle det göra obotlig skada på mina företag.

Forskare och vetenskapsmän som exxet talat med bekräftar

ngarna

Gösta Carlssons idéer.

– Jag kände honom inte på 50-talet, men efter vad jag förstår var han klart före sin tid, säger en professor.

Staven och ringen som han hittat i gläntan gömde Gösta så småningom i ett utländskt bankfack. 1958 lät han en amerikansk forskare analysera dem – utan att tala om hur han hittat dem.

Enligt en översättning av svarsanalysen bestod den lilla, klara staven av 40 procent flytande diamant, 20 procent kvarts, 20 procent ädeltopas och resten ett grönskimmrande, icke identifierbart material. Ringen var av guld och koppar, den egendomligt slipade stenen en mineral som kallas epidot.

Båda föremålen uppgavs avge viss strålning, dock inte radioaktiv. Just nu finns föremålen i USA för en riktigt grundlig analys. Genom alla år har Gösta inte visat föremålen för mer än en handfull personer.

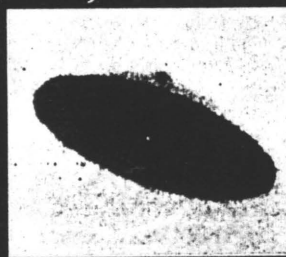

VÄRNAMO 21/3 1974. En av de klassiska ufo-bilderna. 15-årige Christer Sundström var hemma från skolan och fick plötsligt se ett svart föremål som cirklade runt på himlen. När han gick fram till fönstret kom föremålet närmare. Han tog flera bilder med sin pocketkamera. Detta är den enda som blev bra, de andra var blanka. Slutligen försvann föremålet med en fart uppåt.

Ufo-föreningen Gicoff i Göteborg ansåg att bilden var en bluff. Föremålet är alldeles svart, trots att solen skiner på det. Det talar emot bilden.

MCMINNVILLE, USA, 11/5 1950.

Detta anses vara den bästa ufo-bild som någonsin tagits. Fotograf är en lantbrukare i Oregon vid namn Trent. Både han

och hans fru såg det silverfärgade föremålet som hängde stilla i luften ovanför deras gård. Sedan gav det sig snabbt av.

Ufo-gruppen Ground Saucer Watch har analyserat bilden i en dator. De hittade inget som tyder på att mr Trent manipulerat med den. Däremot är den tagen på morgonen, och inte på kvällen, vilket Trent påstod.

EKERÖ 15/1 1993. En flygvärdinna på Ekerö fick från sitt hem plötsligt se två starkt lysande "stjärnor" bredvid månen. "Jag tittar länge, då dessa varken motsvarar inflygande trafikflygplan eller stjärnor på grund av ljusets styrka. Plötsligt rör sig dessa två mot-från-runt varandra väldigt snabbt", skriver hon i rapporten till UFO-Sverige.

UFO-Sveriges kommentar: Inga stjärnor eller planeter kan förklara observationen. Någon flygaktivitet i området går inte heller att belägga. Kvinnans bildserie visar också att ljusen rört sig inbördes mellan bilderna.

Källa: UFO-AKTUELLT

Anders Liljegren på ufo-arkivet i Norrköping kan visa upp omkring 13 000 väldokumenterade ufo-rapporter från hela Sverige. Foto: JONAS LINDKVIST

I Norrköping finns flest ufon i Europa – kanske i världen. Åtminstone i pärmar och datorer.

Här göms Sveriges alla **ufo-hemligheter**

Ufo-arkivet på Ljuragatan i utkanten av Norrköping är bland de största i världen.

Här finns uppemot, 13 000 väldokumenterade ufo-rapporter från hela Sverige.

Anders Liljegren möter oss i dörren. Det är han som är ekonomiskt ansvarig för arkivet, och han är varken liten eller grön.

– Jag är systemman och programmerare på ett kommunalt bostadsföretag här i stan, förklarar han.

Detta är UFO-Sveriges arkiv. Här hamnar inte bara föreningens egna rapporter, utan också statens och försvarets ufo-material.

– Sedan förra året får vi bidrag från Riksarkivet, säger Anders Liljegren.

– Vi har fem personer heltidsanställda just nu, säger Anders Liljegren.

Kommunen och länsarbetsnämnden stöder arkivet på så sätt att de betalar de

anställdas löner i form av beredskapsarbeten och alu-projekt.

– I övrigt är all verksamhet ideell.

I det inre rummet står skatten – alla ufo-iakttagelser i Sverige från 1899 och framåt.

En titt i pärmarna visar att ufon inte behöver vara tefatsformade.

– Nej, här finns alla former. Här, till exempel – en kvinna som såg ett mörkgrönt, fyrkantigt föremål som flög genom luften... cigarrformade föremål, runda föremål, trekantiga föremål...

Hittills har ungefär hälften av föreningens 13 000 rapporter datoriserats.

Dalarna och Småland ufo-täta

– Så här långt kan vi se att Dalarna och Småland är ufo-tätast i Sverige. Form och ljud på ufon hör ofta ihop. De missilformade föremålen har ett litet motorljud, de runda ett visslande, hummande.

Gemensamt för "närkontakterna" är att vittnet ofta "tappar tid".

Han kan inte säga hur länge han stod och tittade på "skeppet".

Alla rapporter "betygsätts", från 0 till 5.

– Vi har några fyror, men hittills ingen femma, säger Anders Liljegren.

Innan vi åker frågar vi de anställda i arkivet om de någonsin sett ett ufo själva. De tittar konstigt på oss.

– Ufo? Nä, sånt håller vi bara på med på jobbet, svarar de.

"Vi tar **alla** som ringer på allvar"

På nätterna är han journalist på Dagens Nyheters redaktion i Stockholm.

På dagarna är han en fryntlig hemmapappa som pratar ufon och bedömer utomjordiska rapporter.

Det är den här kombinationen – ett brinnande intresse för ufon och obändiga krav på objektivitet och kritiskt tänkande – som gjort honom både uppskattad och kontroversiell i ufo-kretsar. Clas Svahns organisation heter UFO-Sverige.

Clas Svahn leder UFO-Sverige.

– Vi undersöker alla ufo-fall som rapporteras i Sverige, bedömer och arkiverar dem.

– Vi står öppna för alla förklaringar.

Organisationen är den största, mest etablerade av ufo-föreningarna i Sverige. Föreningen är ideell och samarbetar i viss mån med såväl Foa, Försvarsstaben som SMHI.

Naturliga förklaringar

– 95 procent av alla ufon vi får in hittar vi naturliga förklaringar till. Det är de resterande fem procenten som är intressanta.

Hittills i år har föreningen fått in drygt 350 ufo-rapporter från hela Sverige.

X: Vad är det folk ser på himlen?

– Raketer, planeter, ballonger, radiomaster, flygplan, meteoror, drakar, satelliter...

X: De verkliga ufonta – vad kan de vara?

– Antingen hemliga militära experiment, ett okänt naturfenomen – eller något ännu mer exotiskt.

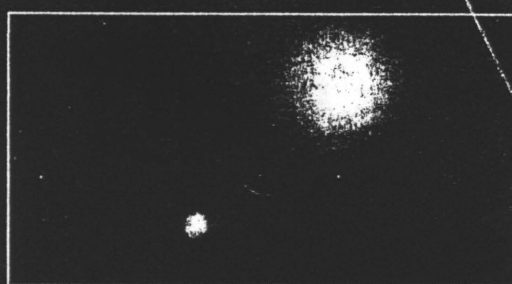
X: Du har varit ufolog i 20 år i år. Vad har de här åren lärt dig?

– Framför allt en himla massa om vad folk kan se fel på. Men jag vet inte särskilt mycket mer om själva ufo-fenomenet – mer än att jag är säkrare i dag än förr på att det verkligen finns okända föremål som rör sig i svenskt luftrum.

X: Vad tror du själv att det är som flyger omkring?

– Det vette fan...

forts UFO-SVERIGE

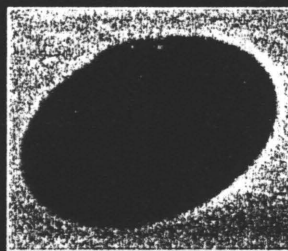

MORA 15/9 1952. Detta är den bästa, svenska ufo-bild som tagits. Klockan var halv tolv på natten när Nils Frost upptäckte de konstiga ljusen på himlen. Han rusade in och väckte sina föräldrar. Tillsammans kunde de se föremålen röra sig mot öster. Nils lyckades ta flera bilder av föremålen innan de bleknade bort och försvann i öster.

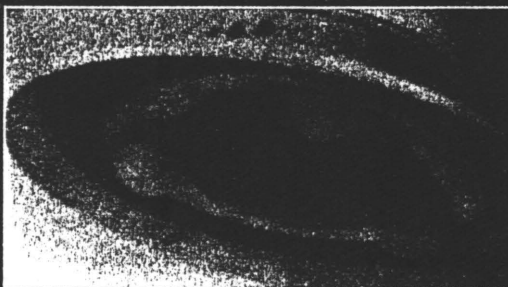
Astronomen Jöran Ramberg på Saltsjöbadens observatorium konstaterade att det "helt säkert" inte rörde sig om något astronomiskt fenomen. Två professorer och en docent intygade till försvarsstaben att det inte heller var något elektriskt fenomen. Bilden bedöms vara ett "äkta" ufo.

SKYTTS VEMMERLÖV, TRELLEBORG, DECEMBER 1972.

14-årige Joakim Persson lyckas med vad som är få förunnat – att ta fyra skarpa bilder av ett oidentifierat föremål. Pojken upptäckte föremålet utanför sitt hem. Han hävdade att det var 50 meter bort och hade en förhöjning eller kupol på ovensidan.

UFO-Sveriges kommentar: Hur kommer det sig att det så ofta är tonårspojkar som tar lyckade ufo-bilder? Och varför ser deras bilder så ofta misstänkt blufflika ut? Tonårspojkar är äventyrare och gillar att experimentera med tekniska saker. Det finns anledning att vara försiktig i sina omdömen om de kort dessa gossar producerar.

PALOMAR GARDENS, USA, 13/12 1952. Detta är världens mest publicerade bild av ett flygande tefat – och den mest omdiskuterade. Fotograf är George Adamski – en av alla som påstår sig stå i kontakt med utomjordingar och åka omkring med ufon.

Adamski påstår att han tagit bilden genom ett teleskop i sitt hem i Kalifornien. Den är starkt ifrågasatt.

Källa: UFO-AKTUELLT